

Zadeva C-392/05

Georgios Alevizos **proti** **Ypourgos Oikonomikon**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Symvoulio tis Epikrateias)

„Prosto gibanje delavcev – Direktiva 83/183/EGS – Člen 6 – Končni uvoz vozila za osebno uporabo iz ene države članice v drugo državo članico – Uslužbenec oboroženih sil države članice, ki je bil službeno začasno razporejen v drugo državo članico – Pojem „običajno prebivališče““

Sklepni predlogi generalne pravobranilke J. Kokott, predstavljeni 25. januarja 2007	I - 3508
Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 26. aprila 2007	I - 3535

Povzetek sodbe

1. *Davčne določbe – Usklajevanje zakonodaj – Davčne oprostitve glede uvoza osebne lastnine posameznikov – Direktiva 83/183*
(Direktiva Sveta 83/183, člen 1(1))

2. *Davčne določbe – Usklajevanje zakonodaj – Davčne oprostitve glede uvoza osebne lastnine posameznikov – Običajno prebivališče v smislu Direktive 83/183*
(Direktiva Sveta 83/183, člen 6(1))
3. *Prosto gibanje oseb – Delavci – Enako obravnavanje*
(člen 39 ES; Direktiva Sveta 83/183, člen 1(1))

1. Trošarine, ki jih države članice poberejo pri končnem uvozu osebnega vozila iz druge države članice, spadajo na področje uporabe člena 1(1) Direktive 83/183 o davčnih oprostitvah, ki veljajo za končni uvoz osebne lastnine posameznikov iz države članice, če se izkaže – kar mora preizkusiti nacionalno sodišče – da se običajno uporabljajo pri končnem uvozu osebnega vozila iz druge države članice, ki ga opravi posameznik, kot to zahteva navedeni člen 1(1). Dodatna enkratna posebna pristojbina za registracijo, ki se naloži pri tem uvozu, je prav tako zajeta v področje uporabe navedenega člena 1(1), če se izkaže – kar mora preizkusiti nacionalno sodišče – da je povezana s samim uvozom vozila. Po drugi strani pa omenjena pristojbina ni zajeta s področjem uporabe navedene določbe, če nacionalne določbe o zadevni pristojbini njen nastanek navezujejo na drugo okoliščino, kot je uvoz, kot je na primer prva registracija ali uporaba vozila na nacionalnem ozemlju.

(Glej točke 48, 49 in 51 ter izrek.)
2. Člen 6(1) Direktive 83/183 o davčnih oprostitvah, ki veljajo za končni uvoz osebne lastnine posameznikov iz države članice, je treba razlagati tako, da ima uslužbenec javne uprave, oboroženih sil, varnostnih organov ali pristaniške policije države članice, ki s svojimi družinskimi

člani zaradi službene naloge z določenim trajanjem vsaj 185 dni na leto prebiva v drugi državi članici, v obdobju te službene naloge običajno prebivališče v smislu prej navedene določbe v tej drugi državi članici.

Merila za določitev pojma običajnega prebivališča se namreč nanašajo na poslovno in osebno vezanost osebe na določen kraj ter na trajanje te vezanosti in jih je zato treba presojati skupaj. Običajno prebivališče je treba razumeti kot kraj, ki ga je zainteresirana oseba izbrala za trajno središče svojih interesov. Če skupna presoja poklicnih in osebnih vezi ne zadošča za določitev trajnega središča interesov zadevne osebe, je treba za namen te določitve prednost dati osebnim vezem.

(Glej točke 54, 55, 61, 62 in 81 ter izrek.)

3. Če bi se po presoji nacionalnega sodišča izkazalo, da davki, ki jih država članica pobira pri končnem uvozu osebnega vozila iz druge države članice, ne spadajo na področje uporabe oprostitve iz člena 1(1) Direktive 83/183 o davčnih oprostivah, ki veljajo za končni uvoz osebne lastnine posameznikov iz države članice, mora to sodišče ob upoštevanju zahtev, ki izhajajo iz člena 39 ES, preizkusiti, ali uporaba nacionalnega prava o teh davkih osebi, ki po končanju poklicne dejavnosti v drugi državi članici v okviru prenosa prebivališča uvozi vozilo v svojo državo članico izvora, zagotavlja, da glede davkov ni v manj ugodnem položaju od oseb, ki so v tej državi članici stalno prebivale, zlasti kar zadeva upoštevanje zmanjšanja vrednosti obdavčenega vozila in, glede na okoliščine primera, ali je tako neenako obravnavanje upravičeno, ker temelji na objektivnih preudarkih, ki niso odvisni od prebivališča zadevnih oseb in so v sorazmerju z legitimnim ciljem, ki mu sledi nacionalno pravo.

(Glej točki 78 in 81 ter izrek.)